

Paul Visser De hemel
dichterbij

STILLE TIJD MET
HET OOG OP DE
EEUWIGHEID

.....
52 OVERDENKINGEN

Paul Visser

De hemel dichterbij

*Stille tijd met het oog
op de eeuwigheid*

Achtste druk

KokBoekencentrum Uitgevers - Utrecht

Inhoud

1. Onderweg	7	20. Een hemels lichaam?	47
2. Twee bestemmingen	9	21. Andere verhoudingen	49
3. Hemel en hel	11	22. Leven de doden met ons mee?	51
4. Schoon!	13	23. Zorgen in de hel	53
5. Hoop en schrik	15	24. Christus' voortdurende strijd	55
6. Een eeuwige toekomst	17	25. Hoe lang nog, Here?	57
7. Toekomstgericht	19	26. Vreugde en overwinning	59
8. Bang voor de hemel	21	27. Een hemel op aarde	61
9. Het beest dat God lastert	23	28. Gebrokenheid	63
10. Thuiskomen	25	29. Gaaf	65
11. Bruid en erfgenaam	27	30. Onbegrensd	67
12. Alles in allen	30	31. Onomwonden	69
13. Niet allen hetzelfde	32	32. Eindbestemming	71
14. Ons leven als een open boek	34	33. Ramp?	73
15. Blijvende herinnering	36	34. Terug van weggeweest	75
16. Ophalen van bewezen liefde	38	35. Tussen haakjes	77
17. Gods gedenkboek	40	36. Taboe	79
18. Voorgoed vergeten!	43	37. Strijd om in te gaan	81
19. Herkenning!	45	38. Hij voor mij	83

39. Buiten	85
40. Volslagen duister	87
41. Geen rust	89
42. Wakker worden	91
43. Uitkomst	94
44. De Eersteling	96
45. De wet van het zaad	98
46. Aan Hem gelijk	100
47. Onvergankelijk	103
48. Heerlijk	105
49. Kracht	107
50. Een geestelijk lichaam	109
51. Een laatste vraag	111
52. De laatste blik	113

1. Onderweg

Psalm 49:7-12

Zij vertrouwen op hun vermogen en roemen op hun grote rijkdom. Maar niemand van hen kan zijn broeder ooit verlossen; hij kan God zijn losgeld niet geven, – want de verlossing van hun ziel is te kostbaar en zal in eeuwigheid ontoereikend zijn – zodat hij voor eeuwig verder zou leven, en het verderf niet zou zien. Want hij ziet dat wijzen sterven, dat een dwaas en een onverstandige samen omkomen en hun vermogen aan anderen nalaten. Hun diepste gedachte is dat hun huizen eeuwig zullen bestaan, hun woningen van geslacht tot geslacht; zij noemen de landen naar hun naam.

Wij zijn allemaal onderweg, op weg naar ons eeuwig huis. Iedere dag dat we leven, is een stapje in die richting. In de regel zijn wij ons dat nauwelijks bewust. Zeker als we nog jong zijn en het leven nog voor ons ligt. Of als we gezond en wel midden in het leven staan. Zelfs als we inmiddels ouder geworden zijn en het leven voor een groot deel achter ons ligt, hebben we er vaak nog moeite mee om ons te realiseren dat die laatste verhuizing met de dag dichterbij komt. Iemand zei hierover: 'Niets is zo zeker, maar niets zo moeilijk om onder ogen te zien.'

Psalm 49 verwoordt heel treffend hoe een mens er in de regel over denkt: 'Hun diepste gedachte is dat hun huizen eeuwig zijn.' Dat geldt niet alleen voor

ongelovigen. Ook gelovigen hebben daar last van. Natuurlijk, als je even nadenkt, weet je wel dat je hier niet altijd zult blijven, maar het voelt vaak anders. Als vanzelf – en dat zit heel diep – leef je alsof er nooit een eind aan komt. Daarom valt het ons vaak rauw op ons dak, als het einde zich onontkoombaar aandient... Geen mens komt er onderuit. Met niets is het af te kopen.

Eeuwig Levende, U bent de Eerste en de Laatste, het Begin en het Einde. We bidden U: leer ons onze dagen te tellen, opdat wij een wijs hart krijgen. In Jezus' Naam. Amen.

2. Twee bestemmingen

Mattheüs 25:31-33, 46

Wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid en al de heilige engelen met Hem, dan zal Hij zitten op de troon van Zijn heerlijkheid. En voor Hem zullen al de volken bijeengebracht worden, en Hij zal ze van elkaar scheiden zoals de herder de schapen van de bokken scheidt. En Hij zal de schapen aan Zijn rechterhand zetten, maar de bokken aan Zijn linkerhand. En dezen zullen gaan in de eeuwige pijn, maar de rechtvaardigen in het eeuwige leven.

Tegenover het waanidee dat ons huis eeuwig zal staan, confronteert de Bijbel ons met de realiteit en vergelijkt onze dagen met 'een voorbijgaande schaduw'. Dat is een sprekend beeld! Enerzijds verschuift een schaduw zo langzaam dat het wel lijkt alsof zij stilstaat... Anderzijds verschuift zij ook zo snel dat zij, voordat je er erg in hebt, een heel stuk verder is... Is dat niet onze ervaring?

Ik denk aan nog een ander beeld. Heb je weleens in een vliegtuig gezeten? Als je dan hoog in de lucht zit, lijkt het alsof je bijna stil hangt. Maar intussen raas je met hoge snelheid voort richting je eindbestemming. Al heeft de Bijbel nog geen weet van deze manier van reizen, Psalm 90 zegt wel: 'Wij vliegen heen'!

Wij zijn onderweg, maar wat is onze eindbestemming eigenlijk? Me dunkt, dat is wel iets om bewust over na te denken! Wie gaat vliegen, let erop dat hij het juiste vliegtuig neemt. Het zou wel heel raar zijn als je dat bij je eeuwige bestemming niet deed. Dat je zomaar instapt en wel ziet waar je uiteindelijk uitkomt. Er is alle reden om er bewust bij stil te staan! Want volgens Jezus zijn er maar twee eindbestemmingen: de hemelse heerlijkheid en de helse verschrikking.

Vader in de hemel, wij weten dat het alles uitmaakt of we bij U kind aan huis zijn geworden. Geef ons door Uw Geest dat we ernst maken met onze toekomst, zodat die ons geen angst maar hoop geeft. Om Jezus' wil. Amen.

3. Hemel en hel

Mattheüs 13:40-43

Zoals dan het onkruid verzameld en met vuur verbrand wordt, zo zal het ook zijn aan het einde van deze wereld: de Zoon des mensen zal Zijn engelen uitzenden, en zij zullen uit Zijn Koninkrijk verzamelen alle struikelblokken, en hen die de wetteloosheid doen, en zij zullen hen in de vurige oven werpen; daar zal men jammeren en tandenknarsen. Dan zullen de rechtvaardigen stralen als de zon, in het Koninkrijk van hun Vader. Wie oren heeft om te horen, laat hij horen.

Er zijn maar twee eindbestemmingen: de hemel en de hel. Velen willen daar niet meer aan. Zij vinden het uit de tijd, ja, ze vinden het zelfs liefdeloos en wreed om dat zo onomwonden te stellen. Iedereen wil overigens wel zoiets als een hemel, als het erop aankomt. Zelfs degenen die nooit in God hebben geloofd.

Denk maar even aan wat er gebeurde toen André Hazes overleed. Iedereen geloofde dat André wel ergens hoog en droog nog lang en gelukkig voortleefde met zijn liedjes en een pintje bier. Apart is dat, want diezelfde mensen kunnen op een ander moment om het hardst beweren dat dood dood is. Maar komt het erop aan, dan kunnen we daar moeilijk mee leven. Blijkbaar zijn er maar weinig

mensen die eraan willen dat het dan echt voorbij is. Zou het kunnen dat dit onze afkomst verraadt?

Maar een hel? Dat is iets voor zwartgallige gelovigen. Geen weldenkend mens die daar nog in gelooft. Tja, je kunt de hel afschaffen, maar daarmee is die niet opgeheven. Wie het spreken over de hel afdoet als liefdeloos en wreed, moet wel bedenken dat uitgerekend Jezus Zelf het meest over de hel gesproken heeft. Lees de Bijbel er maar op na. Was Hij daarom harteloos? Het lijkt mij van niet! Het is eerder andersom. Omdat Hij ons meer liefheeft dan wie ook, was Hij er eerlijker over dan enig ander. Welke ouder bewijst méér liefde: één die een kind waarschuwt voor gevaar of één die dat nalaat en het stilzwijgend laat verongelukken?

Rechter van hemel en aarde, maak mij bereid om ter harte te nemen wat U zegt. Christus, U zij geprezen dat U niet alleen over de hel sprak, maar er Zelf in afdaalde om ons ervan te redden. In Jezus' Naam. Amen.

Is er herkenning in de hemel? Is er straks herinnering aan dit leven? Leven de doden nog met ons mee? Hoe ziet de hemel eruit? En wat is de hel? Wat is onze eindbestemming eigenlijk?

In *De hemel dichterbij* zoekt dominee Paul Visser een antwoord op deze en andere vragen. Met behulp van 52 korte overdenkingen nodigt hij uit over de komende heerlijkheid na te denken. Bij elke overdenking is een kort gebed opgenomen om voor jezelf, in de kring of tijdens de eredienst te bidden.

Dr. Paul Visser is pionier-predikant voor de Noorderkerk in Amsterdam.

KokBoekencentrum.nl
UITGEVERS | UTRECHT